అభిమానులున్నారు జాగ్రత్త!

మాదిరెడ్డి సులోచన

ప్రతి రచయితకి, రచయిత్రికి, పాడేవారికి, ఆడేవారికి, నటించేవారికి అభిమానులుంటారు. అదొక రకమైన ఆరాధన, కళోపాసన. ఈ అభిమానుల ఆరాధనే, విమర్శలే బ్రతుకడానికి స్ఫూర్తి నిస్తాయి.

కొన్నిసార్లు కొన్ని విచిత్రమైన పరిస్థితులు ఎదురుకోవలసి వస్తుంది. సోమర్‌సెట్ మామ్ కూడా ఒక అనుభవం రాసాడు. ఒక అభిమాని భోజనానికని వచ్చి గమత్తుగా జేబుఖాళీ చేసి వెళ్తుంది. ఒక రకమైన అభిమానులుంటారు. నవల కథ ఏది వ్రాసినా విశ్లేషించలేరు. వారికి ఎక్కడ ఏ చిన్న పాయింట్ నచ్చక పోయినా నచ్చలేదు అని ఖచ్చితంగా రాస్తారు. బావుంది. బాగా లేదనే వారు. మరోరకం వారు డీప్‌గా ఇన్‌వాల్వ్ అవుతారు. నవల్ని ఎవరయినా విమర్శించినా సహించలేరు. కోపంగా ఉత్తరం రాస్తారు. వారు నిజమైన అభిమానులు.

మూడోరకం వారికి ప్రఖ్యాతి చెందిన పేరు తెలిస్తే చాలు. అభిమానులౌతారు. అలాంటి అభిమానులతో మాకు గమ్మత్తయిన అనుభవాలు జరుగుతాయి.

ఫ్యాన్ మేల్ చదువుతుంటే ఓ ఉత్తరం నన్నాకర్షించింది. తీసి చూచాను. ఒకొక్క అక్షరం, పొందికగా అందంగా, చిత్రకారుడు గీసినట్టుంది. రక, రకాల స్కెచ్ పెన్‌లతో రాసాడు. అతని ఓపికకు తీరికకు తబ్బిబ్బుఅయ్యాను. పేరు శశాంకట అందమైన పేరు. 'నేను మీ అభిమానిని. శనివారం సాయంత్రం బయలుదేరి హైద్రాబాద్ వస్తున్నాను. మీరు ఆదివారం మొత్తం నాతో గడపాలి.... అంటే అపార్థం చేసుకోకండి కబుర్లు, చర్చలు హైగరా..... హైగరా." అంత శ్రద్ధగా, అంతసమయం తీసుకుని రాసారంటె, ఒక్క ఆదివారం అతన్ని ఆహ్వానించటానికే భయం!

వెంటనే ఉత్తరం రాసాను. "మీతో చర్చించటానికి, మీతో భోజనం చెయ్యటానికి నాకేం అభ్యంతరం లేదు." రమ్మని రాసాను.

శనివారం నాడే కొత్త ఇల్లు తిరగవేసి శుభ్రం చేసాను. నేను తలకు నూనెఅంటుకున్నా, మొహమాటం లేకుండా ఇంట్లో వచ్చి మాట్లాడే అభిమానులున్నారు. అది వేరే విషయం. ఎవరయినా చెప్పకుండా మనింటికి భోజనానికి వస్తే ఏ పచ్చళ్లు, ఏది ఉంటే అది పెడతాము. అతను వస్తున్నట్టు రాసాడు. అందుకని తయారు చెయ్యాలి. మర్నాడు ఉదయం అన్ని ఎంగేజ్‌మెంట్స్ కాన్సిల్ చేసుకున్నాను. అతను ఇంజనీరట. బిజీపనులు ఒదులుకుని ఒక రచయిత్రిని చూడాలని రావటం గొప్ప అనిపించింది. థ్రిల్లింగ్ ఎక్స్‌పీరియెన్స్.

మనిషి కూడా బాగానే ఉన్నాడు. ఎరుపు రంగు, ఎత్తు, ఒత్తయిన జుట్టుతో అందంకంటే ఆకర్షణీయంగా ఉన్నాడు.

వస్తూనే ఒక బాల్‌పెన్ను బహూకరించాడు.

"థాంక్స్...." అందుకున్నాను. అది గమత్తుగా ఉంది. ఒక వేపు నీలం పాయింట్ ఉంది రెండోవేపు ఎఱ్ఱ పెన్ను ఉంది.

"కాఫీ.... టీ ఏం తీసుకుంటారు?"

"మీరుకూడా మామూలు మనుష్యుల్లా అడుగుతారే. రచయిత సమక్షములో సాహిత్య రసాస్వాదన చేయాలి" అన్నాడు.

నేను కొంత సిగ్గుపడ్డాను. అతని ధోరణి చూస్తే ఎంత రచయిత్రి అయినా మామూలు ఆడవారిలా మాట్లాడతావనీ అనిపించింది.

"మీరు ప్రభుత్వ ఉద్యోగం చేస్తు

100
200
100

న్నారా...."

"ప్రభుత్వ ఉద్యోగం చేస్తేనే మగాడా! నేనొక పెద్ద పరిశ్రమ స్థాపించాను లెండి. వారావు పదివేలమంది పని చేస్తారు." అన్నాడు.

నా గుండె అదిరి పోయింది. ఇంత పెద్ద పారిశ్రామిక వేత్త నా అభిమాని! గర్వంతో తల ఎత్తాను.

"ఉద్యోగం అంటే ప్రభుత్వ ఉద్యోగమే కాదు. చేవ ఉన్న మగాడేదయినా చేస్తాడని నిరూపించే నవల రాయండి" అన్నాడు శశాంక.

అలాంటివి రాసాను. అయినా అన్నీ చదివే ఓపిక ఉంటుందా.

"చాలా రాసానండి ..." చెప్పాను.

"వెరీ గుడ్. కీప్ ఇట్ అప్."

"థాంక్స్." అన్నాను.

"చూడండి, ఈ ఇంగ్లీషువాడు మనకు రాజకీయంగా స్వాతంత్ర్యం ఇచ్చినా భావ స్వాతంత్ర్యం లేదండీ. ఇంకా థ్యాంక్స్ పారీలు అంటుంటాం" అన్నాడు. ఇందాక తనూ కీప్ ఇట్ అప్ అన్నాడుకదానని ఎలా అనగలను: నా ప్రశ్న ముఖంలో చదివి వట్టి అలవాటు చెప్పాడు

"మీరొక్కరే అలా అంటారని కాదు. సర్వ సామాన్యంగా అందరూ అనేస్తాయింటది. "భావ దారిద్ర్యం" పై ఓ నవల రాయకూడదూ!"

"భావ దారిద్ర్యం అంటూ మకుటం పెట్టి నవల రాసే కంటే అవకాశం దొరికిన చోట నిరూపిస్తానండీ" అన్నాను.

"అలాగ! అయితే ఒక పనిచెయ్యండి ఈవారు వంశములో వెలెత్తిన అవినీతి ఆశ్రిత జన పక్షపాతం వెగరాలు బేస్‌గా చేసుకుని, ఓ రాజకీయ నవల రాయండి." అని సలహా ఇచ్చాడు.

"అదేమిటి మీరు నా నవలలు ఏం చదివారు?"

"అన్నీ చదివాను. మై బుక్స్ హాట్ కేకులండీ.... అమ్ముడు పోయి" అన్నాడు నవ్వుతూ.

నేను నవ్వాను కాంప్లిమెంటుకు. వెళ్ళి కాఫీ తెచ్చాను. అతను తాగేసాడు.

"అబ్బ కాఫీ చాలా బావుందండీ. ఇంకో కప్పు ఇస్తారా!"

ఇంకో కప్పు తెచ్చిచ్చాను.

"మీ గురించి ఆలోచించినప్పుడు, నా ఊహలు గమత్తుగా ప్రయాణం చేస్తాయి.

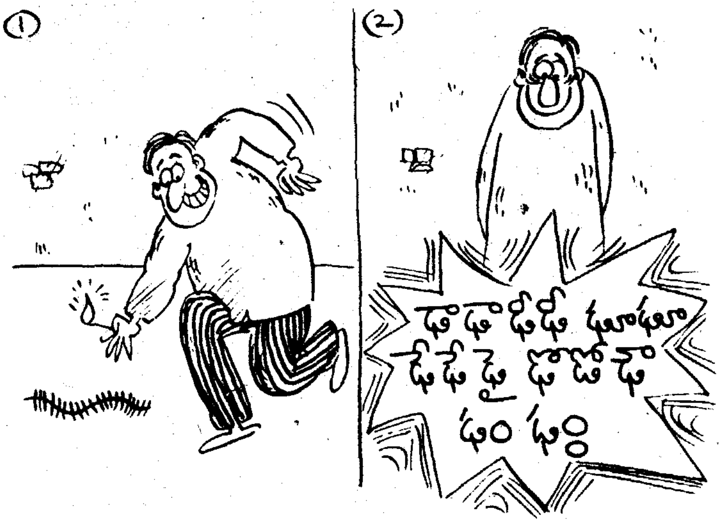

మీరు ఓ లైటిస్తంభం మీదలో కూర్చుని బ్రాందీయో, విస్కీయో తాగుతూ, అస్త మిస్తున్న సూర్యుడిని చూస్తూ ప్రకృతికి పరవశిస్తూ ఊహా జగత్తులోకి వెళ్ళి పోతారనుకుంటాను. లేదా ఏ కాశ్మీరుకో ఊటీకో వెళ్ళి ప్రకృతికి పరవశించి రాస్తారనుకుంటాను." అన్నాడు. నాకు పక పకా నవ్వాలనిపించింది.

"అలా అయితే అభిమానులుదూరంగా ఉండాలి. ఆ ఊహ కమ్మని కలగా మిగిలి పోతుంది." అన్నాను.

"మామూలు మనుషులకు దూరంగా, ఒక వూహాలోకంలో వుండి రాయలేరా!" అన్నాడు శశాంక.

నేను విచిత్రంగా చూచాను. యెవరయినా మామూలు మనుషుల సమస్యల నెందుకు ఆధారం చేసుకుని రాయరండీ అంటారు గాని ఇదేం ప్రశ్న!

అతను ఇండస్ట్రియలిస్ట్ కదా! అతని వూహలు ఖరీదు కలవి, అనుకున్నాను. మౌనంగా ఉండి పోయాను.

"రచయితకి, మామూలు మనిషికీ తేడా వుండాలా లేదా!"

"తప్పక వుండాలి. రచయితకు పరిశీలనా దృక్పథంలో పాటు, సమస్యలను అన్ని యాంగిల్స్ నుండి పరిశీలించే పరిజ్ఞానం వుండాలి."

"అంతేనా!"

"గుండెలోతులు తరచిచూచే నేర్పు వుండాలి నా మట్టుకు నాకు వూహాలోకం కంటే వాస్తవ ప్రపంచంలో తిరుగుటం చాలా సుళువు అనిపిస్తుంది. వాస్తవమైన సమస్యలు మనకు అందుబాటులో వుంటాయి". అన్నాను.

"మీరు వంట చేస్తారా!"

మధ్యలో ఇదేం ప్రశ్న, తలాడించాను.

"అనుభవం కోసమా"

"కాదు నా హాబీ! ప్రతీ పని చేసి చూడాలంటాను. అదే కాక, మనిషికి మెదడుకు ఎక్సర్‌సైజ్ అయినట్లే శరీరానికి కావాలి కదా." అన్నాను.

"యోగాసనాలు వెయ్యండీ"

"వాటికి వెచ్చించే టైములో మన పనులు మనము చేసుకుంటే రెండు విధాలుగా కలిసి వస్తుంది కదా". అన్నాను.

"కబుర్లు మీరువనిచేస్తారా! పెదతారా!"

"ఇంత చిన్న విషయానికి అబద్ధం ఆడవలసిన అవసరం ఏముంది!"

"రచయితలంతా ఊహలలో జీవిస్తారు కదూ!"

"ఊహ వేరు," అన్నాను.

"అబద్ధాలవల్ల వచ్చే అనర్థాలను ఆధారం చేసుకుని ఒక కథ రాయకూడదూ!" అన్నాడు శశాంక.

"ఏది చూచి అది రాస్తాను అనుకునే వాడు రచయిత కాదు. చూచిన సంఘటనకు అతని హృదయం కదలాలి. ఆ సంఘటనకు రూపకల్పన చేసేవరకు నిదుర పోరాదు.... అంతటి స్పందన కలగాలి.." అన్నాను ఆవేశంగా. ఇంతలో మా మామయ్యకూతురు వచ్చింది. రావే కూర్చో అని కూర్చోబెట్టాను. మా ఇంట్లో దాపరికాలు ప్రత్యేకమైన గదులు లేదు. అందరమూ కామన్ హాల్లో కూర్చుంటాము

పరిచయం చేసాను. మా మామ కూతురు జయ అంటూ, అయినా శశాంక

తన ధోరణి మానలేదు. సిగరెట్టు పేరెత్తి తే సిగరెట్లు, వాటివల్ల జరిగే హాని రాయమంటారు. వ్యభిచారం కట్నాలు, కరువు కాటకాలు, అవినీతి, రెడ్ టేపిజమ్, ఇలా ఎత్తిన ప్రతిని రాయమంటారు.

దాదాపు నేను అవి సమస్యలు తీసుకుని కథలు రాసాను. నేను చదువలేదా?

"నా రచనలు ఏం చదివారు?"

"అన్నీ చదివాను."

"ఒక్క పేరు చెప్పండి".

"నాకు సరిగ్గ పేరు [illegible]న్నారా."

"అన్నే. మీరు ఎన్ని కొన్ని సమస్యలు అడిగారు. వాటి ఆధారంగా నవల రాయమన్నారు. అందుకనిగా?" అన్నాను.

"పేరు చెప్పాలా, అర్థం చెప్పాలా."

"[illegible] హైరః హీరో నాకెక్కడ దొరికాడు?"

"పేరే చెప్పండి"

"నవల ఒక్కటి చదవలేదు".

"మరి చదవకుండా అభిమాని అంటారేం?" మా జయ అడిగింది.

"[illegible] వారికందరకు అభిమానిని" అన్నాడు నిజాయితీగా.

"మీరు చదవక పోయినా నాకేం బాధలేదు". అన్నాను.

అతను నవ్వాడు.

"మీతో ఏకాంతంగా మాట్లాడాలి".

"నాతో ఏకాంతంగా మాట్లాడే విషయాలు ఏమున్నాయి."

"ఉన్నాయి....." అన్నాడు.

"[illegible] నాకు చాలా క్లోజ్ చెప్పండి".

"మీరు నన్ను ప్రేమించినా, మానినా నేను మిమ్మల్ని గాఢంగా ప్రేమిస్తున్నాను" అన్నాడు.

"ఏమిటి?" తెల్లబోవటం నావంతయింది.

"అవునండి. మీరు వివాహితులు నన్ను ప్రేమించి, నాతో వివాహానికి అంగీకరించరు. అందుకే మిమ్మల్ని చూస్తూ ఇక్కడే పడివుంటాను. మీ స్క్రిప్ట్స్ కాపీ చేస్తాను. నెలకో యెనిమిది వందలిస్తే చాలు" అన్నాడు.

నేనింకా నా షాక్ నుండి తేరుకోలేదు.

"వదినా....వదినా, నాకు ఇప్పట్లో ఉద్యోగం దొరకదు: నీ స్క్రిప్ట్స్ కాపీయే కాదు, పోస్ట్ చేస్తాను. నీ గెస్ట్‌లకు కాఫీ చేస్తాను. అయినవచ్చిందాంట్లో సగం.... సగం ఇవ్వు". అన్నది జయ.

"ఏమండీ.... ఏమటి మీ ఉద్దేశం. నేను పరిహాసం ఆడుతున్నానా." అతను జయను కొర, కొర చూచాడు.

"నేను పరిహాసం ఆడటంలేదండీ. నిజంగానే అడుగుతున్నాను, ప్రెఫరెన్స్ నాకివ్వాలి. ప్వంత మామకూతుర్ని".

"అభిమానులకంటే గొప్పవారు కారు బంధువులు.

"రచనలు చదివి అభిమానించాలి".

"మేడమ్ ఏదయినా సుంచి పుస్తకం పేరు చెప్పండి చదువుతాను." అన్నాడు శశాంక.

"మీరు పెద్ద పారిశ్రామిక వేత్తలు. నేనిచ్చే ఎనిమిది వందలు ఏమూలకు." అన్నాను కోపం దిగమింగుతూ.

"పారిశ్రామిక వేత్తనే కాని అవన్నీ మా ఆవిడవి. అయివాంట్ టు స్టాండ్ ఆన్ మై ఓన్ లెగ్స్".

"ఇప్పుడున్నది అర్టిఫిషియల్ లెగ్స్"

"జయా." అన్నాను నేను.

"అయిలవ్ పీపుల్. ప్ల్యాపుల్ టేక్ ఇట్ ఈజీ. నే ప్రేమించినా నన్నెవరూ ప్రేమించరు...." అతని ముఖంలో దిగులు కనిపించింది.

ఇదెక్కడి గొడవ...

టీనేజర్స్ అనుకుంటే, తెలిసీ, తెలియని వయసు ఏదో కొందరనవద్దారనుకో వచ్చు.

ఎంత లేదన్నా ముప్పైఏళ్లుంటాయి.

ఇదేం పిచ్చి.

"మేడమ్. నాకు ఆకలిగా ఉంది, వడ్డించు".

ఈ ఆర్డర్ విని ఇంకా తెల్లబోయాను. అడగటంలో అభ్యర్థన లేదు, హక్కు అన్నట్టుంది.

"అలా తెల్లబోతారేమండీ. మేము శివ సాధకులం, రాత్రి కలలో శివుడు కనిపించాడు, ఈ పూట భోజనం నా భక్తురాలు.... అని ఈ రచయిత్రి పేరు చెప్పారు. అందుకే వచ్చాం". అన్నాడు.

చంద్రశేఖర పాహిమామ్.

చంద్రశేఖర రక్షమామ్.....

అంటూ పాట మొదలు పెట్టాడు.

ఇదెక్కడి అభిమాని. ఏంచేయాలో తోచలేదు.

అయినా ఆకలితో భోజనం అడిగిన వారికి పట్టెడు అన్నం పెట్టలేమా! జయతోపాటు అతడిని భోజనానికి ఆహ్వానించాను. అతను భోజనానికి లేస్తూ, చేతిలోని బ్యాగు తీసాడు. అందులోనుండి చీరలు, జాకెట్లు, బ్రాలు బయట పడ్డాయి.

నేను విస్మయంగా చూచాను, ఇంకా నయం ఎవరూ రాలేదు అనుకున్నాను.

జయ పక్కున నవ్వింది.

"ఇవి మా ఆవిడవి." అతనో వెర్రి నవ్వునవ్వి బ్యాగులో కుక్కాడు.

"మీకు తుండు కావాలా" అడిగాను.

"అక్కరలేదు. లుంగి, పంచ, లాల్చి కావాలి, అవి వేసుకోమ్మని తార చెప్పింది". అన్నాడు.

"తార" యెవరాతార!"

"తార యెవరండీ?" జయ అడిగింది.

"తార.... తార తెలియదా." పక పక నవ్వేసాడు అతను.

"చెప్పి నవ్వండి బాబూ".

"తార.ఆమె ఆకాశంలో తో నక్షత్రం అందని చందమామ, అరవిరిసిన మల్లె మొగ్గ, అందాల అపరంజి...." యెటో చూస్తూ అంటున్నాడు.

"రచయిత్రితో మాట్లాడుతున్నానన్న అంత మైమరుపు" అన్నది జయ.

"అవును పాడేవారన్నా, రాసేవారన్నా నాకు అభిమానం ఆరాధన. తార పాడితే నెమళ్లు పురివిప్పి నాట్యం సాంపాదయం చేస్తాయి.

"మీ తార నెమళ్లన్ని చూసే నాట్యం చేస్తుందా" జయ పక, పక నవ్వింది.

"ఎందుకు నవ్వుతారు". తీక్షణంగా చూచాడు జయవంక.

"ఊరికేనే....రావే వడ్డింపు...." అన్నది జయ.

"రా.... వే.... రా.... వే వడ్డింపు యెవరినన్నారు?" అతను ఎఱ్ఱబడిన ముఖం పైకెత్తాడు.

"నిన్నా, నీ తారను కాదులే...." నిర్లక్ష్యంగా అన్నది జయ.

"నేను అభిమానించే రచయిత్రిని.... [illegible] అభిమానించే రచయిత్రిని "ఏమె" "[illegible] ధైర్యం?" [illegible]

"[illegible]..... ఆ.... వదులు....." జయ గింజుకోసాగింది.

వారి మాటలు వింటూ వంటింట్లోకి వెళ్ళేదల్లా ఆగి ఏమిటో చూద్దును కదా, జయ గొంతు శశాంకచేతిలో నలిగి పోతోంది.

"శశాంకగారూ" పెళ్ళి బలవంతంగా

విడిపించాను.

"ఏమిటండీ వెర్రి ఆవేశం".

"వాదే ఆవేశమా. నాముందు, నా ముందు, నా కళ్ళముందే మిమ్మల్ని.... నా అభిమాన రచయిత్రిని "రావే.... పోవే. అంటుందా. ఎంత ధైర్యం." అతను ఒగరుస్తున్నాడు.

"మీ అభిమాన రచయిత్రినయ్యేటంటే ముందు ఇదుకు పిదిసను"

"చదివేవే నావి పనిమనిషి కాదుగా, అన్నాడు తీక్షణంగా.

"ఇదెక్కడి అభిమానమండీ, నా నవలలు చదువలేదు అంటారు. అభిమాని వంటారు....." విసుక్కున్నాను.

"నేను చదువక పోతేనేం? నా తార....

నా తార చదివింది. చదివితే మీవే చదువుతున్నావని." అన్నాడు చిన్నబోయి.

నాకు అతని ధోరణి అర్థం కాలేదు. అభిమానివని వచ్చిన వాకిని పిచ్చివాడని యెలా అనుకోను.

ఆలోచిస్తున్నాను.

"మీకు కోపం ఇస్తే తారకు కోపం వస్తుంది. భోజనం హోటల్లో చేస్తాను లెండి." అతను లేచాడు.

అతనంటూ అడిగిన మనిషికి భోజనం పెట్టకుండా పంపగలనా జయకోసం చూశాను. అది పాలిపోయి ఉంటుంది.

అతను భోజనం చేస్తుంటే, అతని మనసు స్థిమితంగా లేదని అర్థం అయింది కొద్దిసేపు ఏవో మాట్లాడుతాడు, మరి కొద్ది సేపు నవ్వుతాడు. అన్నంలో నెయ్యి వేసుకున్నారు. ఆ తరువాత పెరుగు వేసుకున్నారు.

"నెయ్యిలో పెరుగా!" అన్నాను.

"నెయ్యి అయిపోయిందండి వచ్చింది."

అంటూనే పెరుగుపై నారు, కూర, పచ్చడి వేసారు.

"ఏమయినా ప్పేటుందా "

లేదన్నట్లు తలూపాను. అతను అన్నీ కలిపాడు, గబ, గబా, తిన లేయి, ముద్ద నా వైపు చూసాడు.

"సారీ...." అన్నాను చూపుతూ.

"అభిమానంతో పెట్టింది విషమైనా అమృతం లభిస్తుంది మేడమ్!"

నేనేం మాట్లాడలేదు.

అతను చేసిన ముద్దలు చూస్తే ఆశ్చర్యం అనిపించింది. నాకు మింగుడు పడలేదు.. గుప్పెడంత అంటామే, అంతంత ముద్దలు చేసి మింగేసాడు. మొత్తం అన్నం నాల్గుముద్దలు అయింది.

"బాప్ రే...." అనుకుంటుండగానే, అతను తేనుస్తూ లేచాడు.

అప్పుడే పోలీసులతో జయ వచ్చింది.

అతను కళ్ళు పెళ్ళబెట్టి చూసాడు.

"ఇతనే.... ఇతనే........" భయంగా తనగొంతు తడుముకుంది.

"ఈవిడ గొంతు నులుమాలని ప్రయత్నించారా."

"మేడమ్ అడ్డుపడింది. లేకపోతే చంపేసే వాడిని. చంపేసేవాడిని". అన్నాడు నిర్భయంగా. వాళ్ల అతడిని తీసుకు వెళ్ళారు, నన్ను ప్రశ్నించాక.

"అబ్బా! ఇదెక్కడి మెంటల్ కేసు...." తేలిగ్గా నిట్టూర్చింది జయ. నాకెందుకో బాధగా ఉంది. నా స్టేట్ మెంటు తీసుకుని పోలీసులు వెళ్లి పోయారు మరోగంట తరువాత జయ వెళ్లిపోయింది.

నాకెందుకో బాధగా ఉన్నది.

శశాంక. అభిమాని. ఎందుకలా అయ్యాడు. అతను నిజంగా మెంటల్ కేసా. అలా ఆలోచిస్తూ అన్యమనస్కంగా ఆ రోజంతా గడచిపోయింది.

మర్నాడు శశాంకలాగే ఉన్న ఓ వ్యక్తి వచ్చాడు.

"నమస్కారం. రచయిత్రి...."

"నేనేనండి...." ఆహ్వానించాను.

"నేను శశాంక అన్నను" అన్నాడు.

"శశాంక.... అయామ్ సారీ. అభిమానిగా వస్తే అరెస్ట్ చేయించాను."

"మంచిపని చేసారు." అతను నిట్టూర్చాడు.

మీరు వాడికి తెలియక పోయినా వాడి తార అభిమాన రచయిత్రిగా మిమ్మల్ని గౌరవిస్తాడు. మీరు వాడిని హంతకుడు కాకుండా కాపాడారు. వాడికి పాటలన్నా, పాడేవారన్నా పంచప్రాణాలు "తార" గాయని చక్కగా పాడేది. ఆమె శశాంకకు పరిచయం అయ్యేనాటికే ఇద్దరికి వివాహాలు అయ్యేయి. సాంప్రదాయాలను ఒదులుకోలేక, ఒకరిని, ఒకరు ఆరాధిస్తూ బ్రతికారు. ఆమె కోసం శశాంక ఏమయినా చేసేవాడు. చేయటానికి సిద్ధపడే వాడు. ఆమెకు అభిమానులయిన వారు వాడికి అభిమానులే, ఆమెకు శత్రువు లయిన వారు ఆమెకు శత్రువులే. ఆ విషయం మా మరదలికి తెలిసింది. ఇంట్లో కలతలు ప్రారంభం అయ్యాయి. ఆ అమ్మాయిని తప్పుపట్టలేం...."

"ప్రతీభార్య భర్త తనవాడుగా ఉండా లని కోరుకుంటుంది."

"ఆ అమ్మాయి ఏడ్చింది. బెదిరించింది. ఒకరోజు ఇద్దరి ఘర్షణ తారాస్థాయి చేరుతుంది. విజయవాడలో తారకు ఘన సన్మానం ఉంది. అదే రోజు శశాంక బావమరిది పెళ్లి. సన్మానాలు ఎన్నో జరుగుతాయి. పెళ్లి కి వెళ్దాం అంటుంది అనురాధ. తారకు ఎన్ని సన్మానాలు జరిగినా తాను వెళ్ళవలసిందే అంటాడు శశాంక. ఇద్దరికీ నచ్చ చెప్పాం. "అన్నయ్యా అభిమానానికి అర్థం తెలియదు. మీరు వ్యాపారులు అంటాడు. ఆ అమ్మాయికి నచ్చచెప్పాలని చూచాం.

"చూడమ్మా. అందరూ ఒకే రకంగా ఉండరు. వాడు ఎమోషనల్, అదికాక వయసు...." అని చెప్పబోయాను. "మీ తమ్ముడని ప్రతీది అతనిదే రైటు అంటారేం" అన్నది. ఇద్దరూ ఘర్షణపడ్డారు. ఏమయిందో మేడమీద గదిలో గొడవకి మేం వెళ్ళాం. ఆ అమ్మాయి చీరకు నిప్పు అంటుకుని, గంతులు వేస్తుంది. అనురాధ చనిపోయింది.

"నీ తమ్ముడే చంపాడు" అంటారు వాడి మామ. అదే సమయంలో వాడికి ఉన్న ఒక్క ఓదార్పు దూరం అయింది. తార దూరం వెళ్లింది. మిడిల్ ఈస్ట్ లో ఉద్యోగం రావటంతో వెళ్లిపోయారు. అప్పటినుండి ఇంతే. ఒకొక్కసారి తారను తలచుని బావురుమంటాడు. వ్యాపారం వదిలి వేసాడు. వ్యాపకాలు వదిలి వేసాడు. నెలలకు నెలలు, అలా అలా స్తబ్దంగా ఉండి పోతాడు. ఏం గుర్తుకు వస్తుందో ఒకే సారి లేచి, క్లీన్ గా తయారయి, భార్య బట్టలు ప్యాక్ చేసుకుని తయారవుతాడు. తార సేహితుల దగ్గరకు వెళ్తాడు. ఒకసారి యెవరో తారకు లయ జ్ఞానం లేదు అన్నారు అంటే వాళ్ళను చితక బాదాడు. మొన్న పత్రికలో మీ ఫోటో చూచి వెంటనే ఇక్కడికి వచ్చాడు."

"మీరు డాక్టరును కన్ సల్ట్ చేయలేదా"

"మద్రాసు, బొంబాయి అన్నీ తిరిగాము. అందరూ మెంటల్ హాస్పత్రిలో చేర్పించమనే సలహా ఇస్తారు, చూస్తూ, చూస్తూ యెలాచేర్పించను!" ఆయనకళ్ల

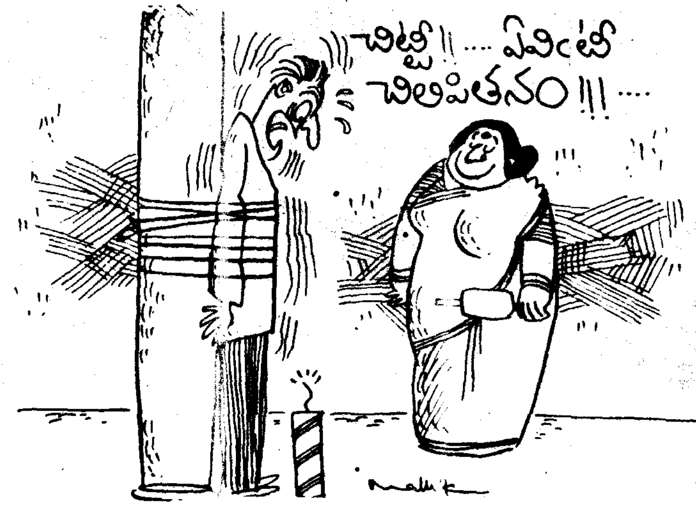

నిండుకున్నాయి.

అంతటి భారీ మనిషి పసి పిల్లాడిలా అయ్యాడు.

ఏమని ఓదార్చాలో కూడా తెలియ లేదు నాకు.

"ఈసారి ఇక్కడ చేర్పిస్తున్నాము." అతని మాటలో నుండి వచ్చినట్లు వినిపించాయి.

"నో....నో...." నా కళ్లు చెమర్చాయి శశాంక రూపమే కళ్ళముందు కదలాడింది

"మిమ్మల్ని ప్రేమిస్తున్నాను మేడమ్" అన్నట్టే ఉంది.

"మీకు సారీ చెప్పాలని వచ్చాను." అన్నాడు, అతను లేచి. నా హృదయం భారమయింది. మస్తిష్కం మొద్దుబారింది.

శశాంక అన్నను కాఫీ త్రాగి అయినా పొమ్మ లేదు.

అతను వెళ్లినా అలాగే కుర్చున్నాను. నాకు తెలియకుండా కన్నీరు కారుతుంది. జయవచ్చిందే గమనించలేదు.

"అన్నయ్య స్లమ్ ఏరియా క్యాంపు నుండి రాలేదా!" అన్నది.

"లేదు." అన్నాను,

"ఇప్పుడే సబిన్‌స్పెక్టర్ దగ్గర శశాంక అన్న కలిసాడు. నిజంగా కళాకారులు అదృష్టవంతులు." అన్నది జయ.

"కాదు దురదృష్టవంతులు " అన్నాను నేను.

"కాదు ముక్కు మొహం తెలియని వాళ్ల అభిమానం, ప్రేమ పొందడంఎంత అదృష్టం. నేను సలహా ఇచ్చానే, తారకీ విషయం తెలుసుని...."

"వెధవ సలహా ఇచ్చావ్! ఇప్పుడు ఒక్కడు సఫర్ అవుతున్నారు. అప్పుడు ముగ్గురవుతారు." అన్నాను.

"అవునే...." ఆలోచనలో పడింది జయ.

"అభిమానాలు ఎన్నోరకాలు. అభిమానం హెచ్చయి పిచ్చివారయ్యేవారు కొందరు. ఆత్మహత్యలకు పాల్పడే వారు మరికొందరు. ఏమిటో జీవితం. రచయిత్రిగా నా అభిమానుల అభిమానం దుర్వినియోగం చెయ్యొద్దనే యెప్పుడూ కృషి చేస్తాను." అన్నాను నిట్టూరుస్తూ.

"ఆ తారది తప్పే...."

"అభిమానం పెంచుకునే నాటికి ఇద్దరి పెళ్లిళ్లు అయ్యాయి. ఇద్దరూనేలవిడిచిసాము చేసారు. తప్పు తారపైకే తోసెయ్యటం భావ్యం కాదు."

"ఆమె హాయిగా ఉంది."

"స్త్రీ సహన మూర్తి, భూదేవి అన్నారుగా. అందుకయినా ఆమె సహన మూర్తి అవ్వాలి మరి." అన్నాను.

"వస్తానే...." వెళ్లి పోయిందామె.

నాకు రచయిత్రిగా యెన్నో రెట్లుభారం పెరిగిందని పిస్తుంది. పేరు డబ్బే కాదు. బరువు, బాధ్యతలు ఉన్నాయి, నాకు పూజ చేసే అలవాటులేదు. మొదటిసారి చేతులు జోడించి వినమ్రురాలనయి "శశాంక రక్షింపబడాలి...." అని ప్రార్థించాను....కూన్నల్లో(?) చేతులు జోడించి మరీ ప్రార్థించాను.

జయమాత్రం "అభిమానులున్నారు జాగ్రత్త"అంటుంది. అప్పుడప్పుడు. నా అభిమానులు ఆరోగ్యంగా ఉండాలనేకోరుకుంటాను. ★

'సంక్షుభిత'

మా అమ్మ ప్రతి దినం
తన వణికే చేతులతో
ఎక్కడినుండో తెస్తుంది మట్టి
తడిసిపోయిన ఇంటి గోడల
గాయాల్ని మట్టితో పూడ్చి
సరిగ్గా చేస్తుంటుంది.
తెల్లవార్లు మళ్ళీ వాన చినుకుల్.
పాపం! అమాయకురాలు
ఎంతో భయపడుతుంది.
మా అమ్మ
ఎంతో అమాయకురాలు
నిజం!
ఎన్నో ఏండ్లకు మునుపు
నిర్మితమై చీలిన గోడల్ని
చిన్న-పెద్ద అతుకులతో
నిలపడానికి కృషి!
కడకు - ఎంత వరకని
నిలుస్తాయి? ఎప్పుడో వొక్కసారి
ప్రళయ మేఘ గర్జనలతో
ధడ ధడ మంటూ
ఆ పాత గోడలు
కూలిపోవడం ఖాయం!
— [illegible]